

Copyright © 2004 Editura Ante Revolution

First published 2000

New Edition 2004

Tehnoredactarea computerizată și corectura
aparțin autorului.

Coperta: Ion Năstase

ISBN 978-973-636-311-5

Distribuit de DAC REVOLUTION, Tel.: 0753-08 04 80,

E-mail: tonomatulcucarti2012@yahoo.com,

www.tonomatul.ro; www.EdituraAntet.ro

ION VLĂDOIU

VERBELE MODALE ENGLEZEȘTI

– cu exerciții și cheie –

Totodată, se prezintă termeni și expresii (cu litere mari în text) care să explice înțelesul verbelor modale în diferite situații practice și de limbă, inclusiv construcții echivalente sau alternative.

Pentru ușurința lecturii, noțiunile și ideile principale au fost evidențiate în text prin scrierea cu aldine, iar exemplele practice prin caractere italice.

Reamintim că, printre altele sau chiar în primul rând, buna cunoaștere a verbelor modale îngăduie vorbitorului să formuleze în mod politicos comenzile, instrucțiunile, rugămintele, sugestiile ori invitațiile pe care le adresează interlocutorului.

Urmărind să imprime lucrării un caracter realmente practic, autorul a inserat multe exemple din viața de zi cu zi, pentru a reliefa cât mai nuanțat valențele verbelor modale englezești. În acest fel, de un real folos se dovedește prezentarea contrastivă și contextuală, precum și faptul că imediat au fost introduse exerciții aplicative corespunzătoare, inclusiv cheia rezolvării acestora.

Cartea poate fi utilizată în egală măsură atât la orele de clasă, prin cursuri organizate (elevi, studenți, adulți), cât și de către toți cei care se pregătesc în mod individual, cu sau fără profesor.

Precizăm că ediția de față nu mai cuprinde în extenso și întrebunțările pe care le au, ca verbe auxiliare, **can/could, may/might, shall/ should** și **will/would**, întrucât acestea au fost incluse în lucrarea „**Verbele auxiliare englezești**”, de același autor.

Editura

CUPRINS

Capitolul I	Introducere	9
Capitolul II	CAN și COULD	16
Capitolul III	MAY și MIGHT	79
Capitolul IV	MUST și HAVE TO	117
Capitolul V	NEEDN'T și NOT NEED TO	149
Capitolul VI	SHALL și SHOULD	167
Capitolul VII	WILL și WOULD	183
Capitolul VIII	OUGHT și SHOULD	226
Capitolul IX	DARE și TO DARE	263
Capitolul X	Alte verbe și expresii cu însușiri modale	286

ABREVIERI și SEMNE

adj adjectiv	prep prepoziție
adv adverb	sb someone/somebody
Cf. compară (Lat. <i>Confer:</i> compare)	sl slang (argou)
colloq. colloquial (de conversație)	spoken (specific limbii vorbite)
conj conjuncție	sth something
e. g. de exemplu (Lat. <i>exempli gratia:</i> for example)	syn synonym (sinonim)
esp especially (mai ales)	US (engleza americană)
fig (cu sens) figurativ	v vezi (Lat. <i>vide:</i> see)
formal (limbaj formal, protocolar)	vulgar
GB (engleza britanică)	/ ... / bare oblice cu transcriere fonetică
i. e. adică, cu alte cuvinte (Lat. <i>id est:</i> that is)	(...) paranteze rotunde pentru cuvânt omis, enumerare sau explicații
inf infinitiv	↓ ton coborâtor (intonație)
informal (limbaj informal, de uz curent)	↑ ton urcător (intonație)
interj interjecție	' accent(uat) (rostire)
Lat. (latin(esc))	/ bară oblică, pentru sinonime sau construcții echivalente
lit. (literar; ad-litteram)	// bare duble, pentru a despărți exemple
opp. cu sens opus, antonim	~ alt vorbitor (nu cel inițial)
pers. persoană (I, II, III)	I, II, III etc. cifre romane
	1, 2, 3 etc. cifre arabe
	a), b) etc., pentru ordine, sensuri

Capitolul I

INTRODUCERE

Cuprins

1. Verbele modale – prezentare	10
2. Caracteristici ale verbelor modale	11
3. Funcțiile verbelor modale	13
A. ‘Epistemic Modality’, pentru a exprima diferite grade de certitudine (<i>degrees of certitude</i>)	
• MAY/MIGHT-possibility	
• COULD-possibility	
• MUST-probability (logical conclusion)	
• CAN’T/COULDN’T (logical conclusion)	
• WILL/WOULD (belief and conjecture)	
• SHOULD/UGHT TO (expectation and probability)	
• BE SUPPOSED TO (expectation and probability)	
B. ‘Deontic Modality’, privind modul în care subiectul propoziției realizează acțiunea la care se referă vorbitorul	
• CAN-permission	
• MAY-permission	
• MUST-obligation	
• MUSTN’T-obligation	
• NEEDN’T (absence of obligation and necessity)	
• HAVE TO (external obligation)	
• NOT HAVE TO (absence of obligation and necessity)	
• BE TO (indirect command, instructions)	
• WILL (when giving instructions and orders)	
• SHALL/SHOULD (when asking for instructions, orders and suggestions)	
• WILL (promise or threat)	
• SHOULD/UGHT TO (advice and recommendation)	
• SHOULDN’T/UGHTN’T TO (idem)	
• HAD BETTER (NOT) (strong advice in a particular case)	
• BE SUPPOSED TO (arrangement, order/command, instructions; duty)	

Respect pentru „Dynamic Modality”, referitoare la modul în care este caracterizat subiectul propoziției

- **CAN/COULD-ability**
- **SHALL I/WE?** și **WILL/WOULD** (volition, willingness, volunteering, resolving, insisting and offering)
- **(TO) DARE**
- **USED TO** (past habits and states)
- **WILL/WOULD** (habit and characteristic behaviour; inherent capacity or quality)

1. Verbele modale – prezentare

Cele nouă verbe modale clasice: **can/could, may/might, must, needn't** (GB), **shall/should, will/would, ought (to), daren't** (GB) și **used to** fac parte din grupa verbelor auxiliare (*auxiliary verbs*).

Conform Dicționarului Oxford (*The Oxford English Dictionary*), prin „auxiliar” se înțelege acel verb care este folosit pentru a forma timpuri, moduri, diateze etc. ale altor verbe. Cele nouă verbe sunt considerate **auxiliare modale** (*modal auxiliaries*) deoarece, pe lângă faptul că ajută alte verbe să-și formeze moduri și timpuri care le lipsește, au și **înțeles modal**: fiecare exprimă modalitatea care îi este specifică (de aici și denumirea lor). În propoziție, cu excepția răspunsurilor scurte, ele nu se întrebuițesc niciodată singure, ci urmate întotdeauna de forme nepersonale ale unor verbe principale, inclusiv **to be, to have** și **to do** (ca verbe cu înțeles lexical propriu).

Majoritatea autorilor susțin că, de fapt, verbele modale sunt în număr de 12: patru **forme perechi** (*can/could, may/might, shall/should, will/would*) și patru **forme simple** (*must, ought to, needn't, daren't*), iar *used to* este menționat – alături de expresiile *had better* și *be supposed to* – doar ca având unele însușiri modale.

Autorii englezi și americani întrebuițesc termenul general de **‘modality’** pentru a exprima **concepte** și **atitudini** referitoare la: *ability, advice, assumption, belief, capacity, certainty, inference, insistence, instructions, invitation, necessity, obligation, offer, order, permission, possibility, potential, prediction, probability, prohibition, promise, recommendation, refusal, reproach, request, suggestion, threat, volition, volunteering, willingness* etc.

Cu ajutorul verbelor modale putem exprima:

- **ability** or **potential**: *can, could, be able to*
- **possibility**: *can, could, may, might, be possible to/that*

- **permission**: *can, could, may, might, be allowed to*
- **inference and logical conclusion**: *must, can't, couldn't*
- **belief and conjecture**: *will, would*
- **expectation and probability**: *should, ought to, be to, be supposed to*
- **general characteristics**: *can, could*
- **habits and characteristic behaviour**: *will, would*
- **inherent capacity**: *will, would*
- **prediction**: *shall, will, be going to*
- **advice and recommendation**: *shall, should, ought to, had better*
- **obligation and necessity**: *must, mustn't, have (got) to, be to, be supposed to*
- **absence of obligation and necessity**: *needn't* (GB only), *not need to, not have to*
- **past habits and states**: *used to*
- **insistence, instructions, requests, willingness**: *will, would, shall, should* (US), *can, could, may, might*
- **offers and suggestions**: *can, could, shall, should* (US), *will*
- **promise and threat**: *shall, will*
- **invitations**: *can, could, will, won't, would*
- **prohibition**: *may not, must not, can't, be not supposed to*

2. Caracteristici ale verbelor modale

a) **Nu au forme/moduri nepersonale**: infinitiv, participii (neavând participiu prezent, nu pot avea nici aspect continuu) și imperativ. Când este nevoie, întrebuițăm construcții mai mult sau mai puțin sinonime care au toate modurile și timpurile verbale/gramaticale, cum ar fi, de exemplu: **be able to** (pentru CAN-ability) și **have to** (pentru MUST-obligation or MUST-probability).

b) **Au aceeași formă pentru toate persoanele**, deci nu primesc **-s/es** la prezent, persoana a III-a singular (așa cum se întâmplă la verbele regulate și neregulate: *demands, tries, reads, watches* etc.).

c) **Formele de negativ** se construiesc cu **not** după verbul modal, care deseori devine **n't** și se scrie legat de acesta, dând naștere formelor contrase/precurtate folosite uzual în vorbirea curentă; fac excepție CAN'T, SHAN'T (GB only) și WON'T.

De precizat că forma de negativ nu reprezintă automat **antonimul** verbului modal respectiv; unele **neagă modalitatea** (adică verbul

modal), iar altele **neagă propoziția** (adică verbul principal însoțitor). De exemplu, MUSTN'T nu este antonimul lui MUST, deși din punct de vedere gramatical reprezintă forma de negativ: MUST NOT or MUSTN'T DO = MUST + NOT DO; antonimul lui MUST este NEEDN'T (GB only) sau NOT NEED/HAVE TO (negarea modalității înseamnă lipsa acesteia).

Neagă modalitatea (adică pe ele însele) verbele: *can't, may not* (permisiune neacordată sau refuzată), *needn't* (GB only)/*don't need to, don't have to/haven't got to* (esp. GB), *won't/wouldn't* (refuz), *daren't* (GB only)/*don't dare to, didn't use to*.

Neagă propoziția (adică verbul care urmează): *may not* (supoziție negativă); *mustn't, shouldn't* și *oughtn't to* (al căror antonim este *needn't/don't need to*); *shan't* (GB only), *won't* (auxiliar de timp), *wouldn't* (auxiliar de timp sau mod), *had better not*.

d) Formele interogative se construiesc prin inversiune între subiect (substantiv sau pronume) și verbul modal respectiv.

e) Sunt urmate (cu excepția lui OUGHT) de infinitivul scurt (fără **to**) al verbului principal însoțitor (inclusiv *be, have* și *do*).

De menționat că doar NEEDN'T și DAREN'T sunt verbe modale (GB only); în rest, NEED și DARE se conjugă cu **do/did** și sunt urmate de infinitivul lung ca orice verb obișnuit.

f) De regulă, în **engleza de conversație** (scris, oral) se întrebuintează **formele prescurtate/contrase**, mai ales la negativ și interogativ. În răspunsurile afirmative, acestea nu pot fi folosite la sfârșit de propoziție (la fel, în cazul auxiliarelor primare **be, have** și **do**).

g) Ca **pronunție**, verbele modal-auxiliare au forme „tari” (accentuate) și forme „slabe” (neaccentuate), acestea din urmă fiind mai uzuale în vorbire, cu deosebire în engleza britanică.

Formele accentuate se întrebuintează: la sfârșit de propoziție;

când se combină cu **not** (v. lit. **c**); la formarea întrebărilor disjunctive (v. lit. **h**); pentru subliniere (v. lit. **j**).

h) Întrebările disjunctive (*question tags*) cu verbele modale se construiesc fără auxiliarul **do**; la fel și răspunsurile scurte.

i) În unele propoziții, verbul modal **înlocuiește verbul principal** sau un alt cuvânt, așa cum pronumele înlocuiește substantivul (pentru a evita repetiția acestora, înțelesul fiind implicit).

j) Întăresc afirmația făcută de vorbitor, atunci când sunt rostite **accentuat**. (Unde există deja un alt auxiliar, nu se mai folosește DO-empatic, excepție făcând imperativul lui **be**.)

k) Verbul modal poate **precede subiectul** atunci când se impune inversiunea cu predicatul (propoziții interogative; construcții cu *so, neither/nor*; propoziții care încep cu expresii având sens restrictiv ori negativ; în anumite tipuri de propoziții condiționale – stilul literar; în formularea invitațiilor; în propoziții cu *there* subiect gramatical).

l) Atunci când în propoziții apar și **adverbe**, locul lor este, de regulă, între modal și verbul principal însoțitor. În engleza uzuală, numai *used to, have to* și *ought to* cer adverbul în fața lor; în stilul formal, ele se așează însă înainte de *to*.

3. Funcțiile verbelor modale

Verbele modale nu numai că exprimă modalitatea ce le este specifică (indeplinind, după caz, o funcție „epistemică”, „deontică” sau „dinamică”), dar indică totodată și **timpul verbului principal** dependent de ele. Astfel:

a) Atunci când sunt urmate de **infinitivul simplu**, ele au în general semnificații de **prezent** și **viitor**. Fac excepție *could, might* și *would*, care pot indica – în anumite contexte – și un **trecut** (*past*).

Formele clasice de **past tense** *could, might, should* și *would* au mai degrabă valori modale decât de trecut propriu-zis, din care cauză mai sunt denumite și „preterite modale” (exprimă contrastul dintre realitate și dorință sau imposibilitate). Numai **could, might** (foarte rar) și **would (do)** pot indica și un trecut (*past time*), dar cu restricții și înțelesuri limitate (ca excepții de la regulă).

b) În ceea ce privește întrebuintarea verbelor modale cu **infinitivul perfect** (*have been, have done, have been doing*), acest lucru depinde în mare măsură de înțelesurile pe care acestea le au în diverse situații și contexte.

În general, verbele modale îndeplinesc **trei funcții**:

1) „Epistemică” (*Epistemic Modality*): MAY și MIGHT-*possibility*; COULD-*logical possibility*; MUST-*probability* (logical conclusion), CAN'T și COULDN'T (*logical conclusion*), WILL și WOULD (*belief and conjecture*); SHOULD și OUGHT TO (*expectation and probability*).

Cu ajutorul acestora, vorbitorul **emite judecăți** cu privire la starea sau acțiunea în care este implicat subiectul propoziției, în sensul că aceasta este **certă, probabilă, posibilă** ori **imposibilă**. Cu alte cuvinte, verbele menționate exprimă diferite **grade de certitudine** ca

afirmare a **judicării logice** (deducții afirmative sau negative) făcute de vorbitor pe baza datelor de care dispune, sau **ceea ce crede el** că, în mod logic, poate fi ori ar trebui să fie în împrejurările respective.

2) O funcție „**deontică**” (*Deontic Modality*) îndeplinesc următoarele verbe: CAN/MAY-*permission*; MUST/MUSTN'T-*obligation*; BE TO (*indirect command, instructions*); HAVE TO (*external obligation*); NEEDN'T (*absence of obligation and necessity*); WILL (*when giving instructions and orders*); SHALL și WILL (*promise and threat*); SHOULD (NOT) și OUGHT (NOT) TO (*advice and recommendation*); HAD BETTER (NOT).

Aceste verbe redau aspecte diverse cu privire la **modul în care subiectul propoziției realizează acțiunea** la care se referă vorbitorul. Modalitatea respectivă este văzută, de regulă, din punctul de vedere al vorbitorului (în propoziții afirmative și negative) și din cel al interlocutorului (în propoziții interogative).

Așa după cum modalitatea epistemică cunoaște anumite grade de certitudine, la fel și modalitatea deontică cunoaște diferite **grade de intensitate** (adică măsura în care subiectul propoziției este obligat sau dispune de libertate de acțiune).

De precizat că, prin însăși natura lor, verbele cu funcție deontică **nu au past tense**; acțiunea în care este implicat subiectul nu poate fi decât ulterioară momentului exprimării ei de către vorbitor; acțiunea este văzută întotdeauna pe axa prezent – viitor.

De precizat că numai NEEDN'T (GB only), SHOULD/UGHT TO, WAS/WERE TO, MIGHT și COULD pot fi urmate de un **infinitiv perfect** (simplu, continuu), situații în care ele exprimă – cu foarte puține excepții – un trecut ireal („*unreal*” past time), adică o **situație ipotetică/imaginară**.

3) O funcție „**dinamică**” (*Dynamic Modality*) îndeplinesc verbele modale cu ajutorul cărora este **caracterizat subiectul propoziției**, adică în ce măsură acesta poate/știe/se pricepe la ceva, dacă vrea ori este dispus să facă un lucru, se încumetă/are curaj (cu sens pozitiv sau negativ), posedă sau nu experiență, mai obișnuiește să facă anu-mite lucruri sau nu etc.

Verbe folosite: CAN/COULD-*ability* și BE ABLE TO; SHALL (or SHOULD) I/WE? și WILL/WOULD (*volition, willingness, volunteering, resolving, insisting and offering*); DARE(D); USED TO (*past habits and states*). Toate aceste verbe au și forme de *past tense*,

excepție făcând USED TO care, prin însăși natura lui, reprezintă o formă de *past tense* (precum **wrought** /rɔ:t/). O anumită particularitate prezintă verbul COULD cu sensul de ‘*general ability in the past*’: se înlocuiește obligatoriu cu WAS/WERE ABLE TO atunci când este vorba de o **acțiune realizată** în trecut.

În mod normal, verbele care îndeplinesc o funcție dinamică indică un **timp real** (prezent, trecut), deci și **acțiuni reale**. De menționat că modalități precum ‘*ability*’-*capacitate personală* și ‘*permission*’ (inclusiv SHALL/WILL-*volition*) nu pot avea timp perfect și aspect continuu, deoarece sunt de natură **intrinsecă** (‘*intrinsic modality*’): **țin numai de subiectul** propoziției. Ca atare, COULD-*ability* poate fi urmat de un **infinitiv perfect** doar atunci când exprimă o **posibilitate reală**, nu capacitate personală.; este vorba de o modalitate **extrinsecă**, fiindcă **ține mai mult de împrejurări** decât de subiect (‘*extrinsic modality*’). De regulă, construcția indică o **posibilitate nerealizată** în trecut (*non-fulfilment*).

Aceste întrebări care privesc subiectul propoziției sunt foarte importante în exprimarea politicoasă a comenziilor, rugămintelor, sugestiilor și invitațiilor ce vin din partea vorbitorului.

Capitolul II

CAN și COULD

Cuprins

1. Scurtă introducere	16
• Forme, moduri, timpuri	
• Termeni explicativi	
2. Verbele CAN și COULD întrebuințate pentru a pune în evidență ce anume poate/știe să facă subiectul propoziției sau ceea ce este posibil să facă acesta în anumite împrejurări concrete	
A. CAN/COULD-ability	25
B. CAN/COULD + verbs of perception or thinking	33
C. CAN/COULD-characteristic	35
D. CAN/COULD-emotive states	37
Exerciții	38
Cheia exercițiilor	43
3. CAN/COULD-permission	45
Exerciții	48
Cheia exercițiilor	50
4. COULD-conditional	52
Exerciții	55
Cheia exercițiilor	56
5. Alte întrebări	
A. În propoziții circumstanțiale de scop	57
B. Pentru a formula deducții negative	57
C. Pentru a face oferte, sugestii și invitații	57
D. Pentru a formula rugăminți	59
Exerciții	62
Cheia exercițiilor	64
6. Expresii idiomatice, proverbe și zicători	65

1. Scurtă introducere

CAN și COULD alcătuiesc, împreună cu MAY și MIGHT, grupa verbelor modale ce indică **posibilitate** (*Modals of Possibility*), diferit fiind doar modul în care o exprimă.

În timp ce CAN și COULD redau o **posibilitate certă** (care există efectiv în realitate), MAY și MIGHT exprimă ceva **incert** (supoziție, presupunere), care se va adevăra sau nu.

Pe de altă parte, CAN și COULD indică o „posibilitate internă” ce ține numai de subiectul propoziției (*capacitate personală, permisiune*) sau și de anumite împrejurări concrete (*posibilitate reală*), iar MAY și MIGHT – o „posibilitate externă” ce ține exclusiv de împrejurările la care se referă vorbitorul (o *posibilitate incertă*, în opinia sa) sau și de subiectul propoziției (*permisiune*). Numai atunci când servesc pentru a reda posibilitate (de regulă, nerealizată), unele forme pot fi urmate de infinitivul perfect (simplu, continuu) al verbului însoțitor.

Ca atare, CAN se traduce (convențional) cu: **a putea, a fi capabil, a fi în stare/măsură; a ști, a te pricepe** (referirea este la persoană), iar MAY cu: **a se putea/a fi posibil, se poate/este posibil**. Când exprimă *permisiune*, ambele se traduc: **a putea/se putea, a avea/i se fi dat voie, a i se permite/îngădui**.

În propoziții negative, CAN neagă modalitatea (NOT neagă pe CAN; deci, CAN'T = **nu poate, nu se poate**), indiferent de sens, pe când MAY neagă modalitatea doar atunci când exprimă *permisiune refuzată* (NOT neagă pe MAY). CAN'T + infinitiv (simplu, perfect) exprimă o *deducție logică* (*inference*) ori ceva imposibil, devenind astfel antonimul verbelor MAY-*possibility* și MUST-*probability*.

Propozițiile negative (când întrebăm despre ceva posibil) se construiesc, de regulă, cu CAN și COULD (uneori și cu MIGHT: **s-ar putea? ar fi posibil?**) chiar și atunci când folosim MAY în propoziții afirmative.

În situațiile în care se pot înlocui reciproc (când exprimă *permisiune*, precum și la modul condițional-optativ), MAY este formal și literar, iar CAN este mai familiar și foarte uzual în vorbire (*Spoken English*), în toate variantele limbii engleze.

Forme, moduri, timpuri

• CAN (aceeași formă pentru toate persoanele) are valoare de **indicativ** (prezent, viitor) și **conjunctiv** (ca echivalent subjonctiv în propoziții circumstanțiale de scop – GB only).

Pronunția uzuală este /kæn/: varianta /kæn, kn/ o întâlnim frecvent în engleza britanică, atunci când CAN precede un alt verb și nu este folosit emfatic/accentuat.

Negativul este **CANNOT** /'kænət/ sau **CAN NOT** (în SUA și Canada), deseori abreviat **CAN'T** și pronunțat /kɑ:nt/ sau /kænt/ – cu deosebire în engleza americană și cea canadiană.

Sunt și situații când NOT este despărțit de CAN, și anume când se intenționează negarea verbului însoțitor ori este necesară o subliniere sau o separare a cuvintelor cu înțeles negativ.

• **COULD** /kud, kd/ (aceeași formă pentru toate persoanele) are valoarea de **indicativ** (*past tense* = imperfect românesc) și **condițional** (ca subjonctiv trecut și în fraza condițională tip 2 și tip 3). Urmat de infinitivul simplu, se traduce: **putea, știa, era în stare/măsură** (la indicativ); **ar putea, ar fi în stare/măsură, ar fi capabil să** (la condițional prezent). Urmat de infinitivul perfect (simplu, continuu), **COULD** indică, de regulă, o **posibilitate nerealizată** (dintr-un motiv sau altul) în trecut sau prezent: **putea, ar fi putut să**.

În **vorbirea indirectă**, **COULD** îl înlocuiește pe CAN și pe el însuși, indiferent de sensurile acestora (*ability, possibility, permission*).

Negativul este **COULD NOT** /kud nɒt/, prescurtat adeseori **COULDN'T** /'kudnt/. Urmat de infinitivul simplu, se traduce: **nu (se) putea, nu a putut, nu s-a putut** (la indicativ); **n-ar putea, nu s-ar putea** (la condițional prezent). **COULDN'T** + infinitiv perfect ne indică o **deducție logică** (certitudine) sau ceva imposibil în trecut.

Nota Bene: **COULD** este considerat un "preterit modal" (formă de trecut cu implicații modale, întrucât poate reda atât situații reale cât și situații ipotetice/ireale), la fel ca **MIGHT** și **WOULD**.

Întrebuințat la prezent, **COULD** sugerează o atitudine mai reținută din partea vorbitorului, iar în propoziții interogative și atunci când adresăm invitații cuiva reprezintă o formă politicoasă (este mai puțin direct decât CAN, adică o formă ocolită).

Despre modurile (personale) și timpurile (gramaticale) lipsă vom face referire atunci când vom prezenta înțelesurile de bază ale verbelor modale CAN și **COULD**.

Termeni explicativi

CAN și **COULD** sunt, alături de **WILL** și **WOULD**, cele mai uzuale verbe modale, îndeosebi în vorbire. Ele servesc, în principal, pentru a exprima **ability** (ce anume poate să facă cineva prin forte proprii

sau în anumite împrejurări concrete) și **permission** (*to have permission to do something*).

Pentru a înțelege mai ușor sensurile/înțelesurile verbelor modale CAN și **COULD**, să explicăm în prealabil unii termeni de care ne vom folosi pe parcursul lucrării. Astfel:

ABILITY /ə'biliti, ə'biləti/:

1. **abilitate** (îndemânare, dexteritate, iscusință, talent, pricepere);
2. **capacitate personală** (fizică sau intelectuală);
3. **posibilitate reală** (ca puțință de a face practic ceva, prin forțe proprii sau datorită unor împrejurări concrete).

Syn. **aptitude, capability, capacity, competence, dexterity, endowments, energy, faculty, force, gift, potential, power, proficiency, qualification, skill, talent.**

Ant. **Inability, incapability, incapacity, incompetence.**

Prin "ability" înțelegem, de regulă, **capacitate personală: fizică** sau **intelectuală** (om, mașină/echipament), adică o formă specială de posibilitate „internă”, întrucât emană de la subiectul propoziției (*subject oriented*); deci, o „modalitate intrinsecă” (*ability arising from capacity*). În sensul larg al cuvântului includem și posibilitatea reală de a face concret ceva, datorită în special împrejurărilor în care acționează subiectul; deci, o „modalitate extrinsecă” (*ability arising from circumstances*). E.g.:

Mr Brown is a man of great ability: Dl Brown este o mare capacitate, un bun profesionist (în materie).

They've reached a high degree of professional ability: Au atins un înalt grad de profesionalism.

A woman of her ability shouldn't have any difficulty in getting a good job: O femeie cu pregătirea ei n-ar trebui să întâmpine nici o dificultate în a obține o slujbă pe măsură.

John has been given work more suited to his abilities: Lui Ion i s-a dat o muncă mai potrivită cu pregătirea sa.

I'll try to do the job to the best of my ability (= as well as I can): Am să încerc să-mi fac treaba cât mă pricep mai bine.

The ability to keep calm is one of her many strengths: Iscusința de a-și păstra calmul este unul din punctele sale forte.

ABLE /'eibl/:

1. îndemânat, dibaci, priceput, iscusit, deștept.

Syn. **Clever, expert, gifted, highly endowed, skilled.**

Ant. **Inept, unable/not able, unskilled.**